

[Erling Dinesen.]
ikke, og valget bevirkede som bekendt, at forslaget bortfaldt.

Det er rigtigt, at lovforslaget bygger på en enig indstilling fra et udvalg, hvor arbejdsmarkedets parter og arbejdsløsheds-kasserne var repræsenteret. Det er også rigtigt, at der sidste år blev gennemført vigtige forbedringer i arbejdsløshedsloven både vedrørende understøttelsen og vedrørende kontingentordningen. Der blev i højere grad tale om en solidarisk ordning. Men jeg vil gerne minde om, at vi hele tiden har betragtet denne lovgivning som et led i en yderligere udbygning af arbejdsløshedsforsikringen med det mål, som også er arbejdsløsheds-kassernes, at nå frem til en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under arbejdsløshed.

Dette fremgår da også klart af den betænkning, som blev afgivet den 9. februar 1967 af det folketingsudvalg, som arbejdede med arbejdsløshedsloven. Det siges i denne betænkning — jeg vil gerne bede om til-ladelse til et citat:

„Et flertal (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) ønsker herud-over at udtale følgende:

Flertallet ønsker at fremhæve de syns-punkter, som arbejdsministeren fremførte i sin fremsættelsestale gående ud på, at det hovedønske, der fra Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke er fremført med hen-syn til understøttelsens størrelse — nem-lig at understøttelsen skal andrage en procentdel af gennemsnitslønnen i faget; et beregningsgrundlag, som også regerin-gen finder må være endemålet — ikke er nået med gennemførelsen af dette for-slag. Flertallet mener, at det endelige resultat må være en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og opfordrer arbejdsministeren til at tage dette spørgs-mål op i forbindelse med den tekniske revision af arbejdsløshedsloven, som er bebudet. Flertallet forudsætter, at dette arbejde kan tilendebringes, således at lovforslag herom kan fremsættes i folke-tingsåret 1968-69. Arbejdsministeren har over for udvalget givet tilsagn om at anmode arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 om at lægge dette sigte til grund i det videre arbejde.“

Der er altså ikke noget at være i tvivl om, og mens vi ikke under de daværende politiske forhold behøvede at frygte, at dette løfte ikke blev opfyldt, må jeg er-kende, at under de nye vilkår og med den stilling, som venstre og konservative indtog til de videregående forbedringer, vil jeg i alle tilfælde have sikkerhed for, om regerin-gen vil komme med dette lovforslag. Det mener jeg vi må have klar besked om; hvis det kommer, kunne jeg også godt lide at se indholdet af det.

Mine betænkeligheder skyldes også det forhold, at f. eks. venstres ordfører sidste år mente, at disse spørgsmål burde henvises til socialreformkommissionen. De konserva-tive gav udtryk for, at de ønskede en så-kaldt fælles tryghedsordning, som bl. a. står for udbetaling af ydelser til alle arbejds-ledige. Det er jo noget ganske andet end det, som var en forudsætning for de lov-forslag, vi behandler i dag.

Jeg vil i øvrigt gerne pege på, at da socialreformkommissionen blev nedsat, blev det understreget, at det ikke måtte betyde, at udviklingen på det sociale område blev bremsat. Jeg vil gerne videre nævne, at i den skriftlige del af den tidligere stats-ministers åbningstale den 3. oktober 1967 er det da også klart tilkendegivet, at det udvalg, som arbejder med en teknisk revi-sion af arbejdsløshedsloven, også vil ud-arbejde forslag om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Dette lovforslag skulle fremsættes her til efteråret, og vi vil meget gerne have besked om, hvordan re-geringens stilling hertil er.

Det, jeg meget stærkt vil understrege, er nemlig, at hele denne reform består af tre led. Første del af denne reform blev gen-nemført sidste år. Anden del har forbin-delse med den lovgivning, vi behandler i dag, spørgsmålet om kontrol og anvis-ning. Og tredje del, som der skulle frem-sættes lovforslag om til efteråret, skulle sikre en egentlig erstatning for tabt arbejds-fortjeneste under arbejdsløshed.

Vi må naturligvis, det tror jeg man må forstå, se disse ting i sammenhæng, og da det lovforslag, vi behandler nu, tidligst kan sættes i kraft i løbet af 1969, vil der være mulighed for en samlet vurdering både af dette forslag og det, vi skal have frem i det nye folketingsår.